

Zarzuty i główne argumenty

Zgodnie z ustawodawstwem hiszpańskim obowiązującym do dnia 31 grudnia 2006 r. opodatkowanie zysków kapitałowych nierezydentów podlegało skali proporcjonalnej 35 %, podczas gdy opodatkowanie rezydentów podlegało opodatkowaniu progresywnemu jeżeli aktywa kapitałowe pozostawały w ich posiadaniu przez okres krótszy niż rok, i proporcjonalnemu w wysokości 15 % jeżeli okres posiadania tych aktywów przekraczał rok. W konsekwencji obciążenie podatkowe nierezydentów było zawsze większe gdy sprzedawali swe aktywa po upływie roku od ich nabycia. W przypadku rozporządzenia aktywami w trakcie roku następującego po ich nabyciu, nierezydenci również podlegali większemu obciążeniu podatkowemu, chyba że średnia stopa mająca zastosowanie do podatników będących rezydentami przekraczała 35 % (co musiałoby oznaczać znaczne zyski kapitałowe).

Komisja uważa, że nie istnieje obiektywna różnica w sytuacji tych dwóch kategorii podatników co oznacza, że większe obciążenie podatkowe nierezydentów stanowi dyskryminację, która stanowi jednocześnie niezgodną z prawem przeszkodę dla swobodnego przepływu pracowników i swobodnego przepływu kapitału, o których stanowi art. 39 WE i art. 56 WE oraz art. 28 i 40 Porozumienia EOG.

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji wydanego w dniu 18 października 2007 r. w sprawie T-425/03 AMS Advanced Medical Services GmbH przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), wniesione w dniu 31 grudnia 2007 r. przez AMS Advanced Medical Services GmbH

(Sprawa C-565/07 P)

(2008/C 64/34)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: AMS Advanced Medical Services GmbH (przedstawiciel: adwokat S. Schäffer)

Druga strona postępowania: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), American Medical Systems, Inc.

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie wyroku wydanego przez Sąd w dniu 18 października 2007 r.;
- obciążenie drugiej strony postępowania kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Odwołanie zostało uzasadnione naruszeniem przez Sąd prawa wspólnotowego. Sąd nie wyraził zgody na to, by skarżąca mogła zażądać od wnoszącej sprzeciw przedstawienia dowodu na używanie jej znaku towarowego dopiero w postępowaniu odwoławczym. W ten sposób naruszył on zasadę ciągłości funkcjonalnej między instancjami OHIM oraz art. 43 ust. 2 i 3 i art. 74 rozporządzenia nr 40/94.

Zgodnie z zasadą ciągłości funkcjonalnej między instancjami OHIM Izba Odwoławcza powinna była bowiem oprócz swą decyzję na całości zarzutów podniesionych przez skarżącą — zarówno w postępowaniu przed Wydziałem Sprzeciwów, jak i w postępowaniu przed Izbą Odwoławczą.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden (Niderlandy) w dniu 21 grudnia 2007 r. — Staatssecretaris van Financiën przeciwko Stadeco BV

(Sprawa C-566/07)

(2008/C 64/35)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Hoge Raad der Nederlanden (Niderlandy)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Staatssecretaris van Financiën

Strona pozwana: Stadeco BV

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 21 ust. 1 lit. c) szóstej dyrektywy VAT ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że podatek VAT nie jest należny w państwie członkowskim, w którym ma miejsce zamieszkania lub siedzibę podmiot wystawiający fakturę, jeżeli podmiot ten wykazał na fakturze podatek VAT z tytułu czynności, która na podstawie wspólnego systemu podatku VAT jest uważana za wykonaną w innym państwie członkowskim lub państwie trzecim?
- 2) W przypadku odpowiedzi przeczącej, czy jeżeli faktura w rozumieniu art. 21 ust. 1 lit. c) szóstej dyrektywy zostaje wystawiona na rzecz odbiorcy, który nie jest uprawniony do odliczenia podatku VAT (a zatem nie istnieje ryzyko utraty przychodów podatkowych), państwa członkowskie mogą uzależnić dokonanie korekty podatku VAT omyłkowo wykazanego na fakturze i należnego na podstawie tego przepisu od warunku, aby podatnik później wystawił swojemu klientowi skorygowaną fakturę, na której nie jest wykazany podatek VAT?

⁽¹⁾ Szósta dyrektywa Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku (Dz.U. L 145, str. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Raad van State (Niderlandy) w dniu 27 grudnia 2007 r. — Minister voor Wonen, Wijken en Integratie przeciwko Woningstichting Sint Servatius

(Sprawa C-567/07)

(2008/C 64/36)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Raad van State

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Minister voor Wonen, Wijken en Integratie

Strona pozwana: Woningstichting Sint Servatius

Pytania prejudycjalne

1. Czy zachodzi ograniczenie swobodnego przepływu kapitału w rozumieniu art. 56 traktatu WE, jeśli przedsiębiorstwo, które na podstawie ustawy zostało zarejestrowane w

zakresie działalności w interesie mieszkalnictwa w Niderlandach i w związku z tym może korzystać ze środków publicznych i zgodnie z ustawą może wykonywać działalność wyłącznie w interesie mieszkalnictwa oraz którego obszarem działania są zasadniczo Niderlandy (zarejestrowana organizacja), nie może wykonywać bez wcześniejszego zezwolenia ministra działalności transgranicznej?

- 2.a) Czy interesy mieszkalnictwa państwa członkowskiego mogą zostać uznane za interes porządku publicznego w rozumieniu art. 58 traktatu WE?
- 2.b) Czy interesy mieszkalnictwa państwa członkowskiego mogą zostać uznane za przyjęte w orzecznictwie Trybunału nadrzędne względy interesu ogólnego?
- 2.c) Czy w szczególności interesy w sferze efektywności i finansowania systemu mieszkalnictwa państwa członkowskiego mogą zostać uznane za interes porządku publicznego w rozumieniu art. 58 traktatu WE lub za przyjęte w orzecznictwie Trybunału nadrzędne względy interesu ogólnego?
- 3.a) Czy wymóg uzyskania przez zarejestrowaną organizację, o której mowa w pytaniu pierwszym, wcześniejszego zezwolenia, przy założeniu, że stanowi ono ograniczenie uzasadnione ze względów o których mowa w pytaniu 2.a, 2.b i 2.c, jest niezbędny i proporcjonalny?
- 3.b) Czy państwo członkowskie, które powołuje się na to uzasadnienie, dysponuje szerokim swobodnym uznaniem w odniesieniu do określenia zakresu danego interesu ogólnego oraz sposobu postrzegania tego interesu? Czy ma przy tym również znaczenie to, że Wspólnota nie posiada w dziedzinie mieszkalnictwa żadnych kompetencji lub posiada niewielkie kompetencje?
- 4.a) Czy państwo członkowskie w celu uzasadnienia ograniczenia swobodnego przepływu kapitału może powoływać się obok lub w związku ze wskazanymi w art. 58 traktatu WE i przyjętymi w orzecznictwie Trybunału nadrzędnymi względami interesu ogólnego jednocześnie na art. 86 ust. 2 traktatu WE, jeśli danym przedsiębiorstwom zostały przyznane prawa specjalne i przedsiębiorstwa te zostały zobowiązane do świadczenia usług w ogólnym interesie gospodarczym?
- 4.b) Czy treść pojęcia interesu ogólnego w rozumieniu art. 58 traktatu WE i przyjętych w orzecznictwie Trybunału nadrzędnych względów interesu ogólnego pokrywa się z treścią pojęcia ogólnego interesu gospodarczego w rozumieniu art. 86 ust. 2 traktatu WE?
- 4.c) Czy powołanie się przez dane państwo członkowskie na art. 86 ust. 2 traktatu WE z takim uzasadnieniem, że dane przedsiębiorstwa, którym zostały przyznane prawa specjalne, wykonują zadania w ogólnym interesie gospodarczym, ma dodatkowe znaczenie wobec powołania się na interes ogólny w rozumieniu art. 58 traktatu WE i na przyjęte w orzecznictwie Trybunału nadrzędne względy interesu ogólnego?